



S bananama smo počeli, bananama privodimo kraju

Nismo se ni okrenuli, a tri festivalska dana su već iza nas. Pogledali smo Danka Bananka, nasmijali se uz Marininu fantastičnu stand up komediju te uživali uz projekcije sjajnih laureata. Posjetili smo nažalost samo jednu od predviđene četiri rijeke. Ali ne očajavajte, već čvrsto držite fige da nas vrijeme posluži i da se današnja svečana dodjela nagrada održi u prirodnom ambijentu omiljenog gradskog kupališta na rijeci Korani. Večeras nas, naime, očekuje ono što svi volimo, a to su nagrade. I to njih ukupno 17 koje će dodijeliti dva žirija. Stručni ocjenjivački sud ili kako ih mi volimo zvati “veliki žiri” dodijelit će nagrade u kategoriji Revije za domaću produkciju i Festivala za stranu, a u svakoj kategoriji nagrađivat će se najbolji animirani, dokumentarni, igrani te najbolji film slobodnog stila. Najveća nagrada je naravno Grand prix koju će dobiti najbolji film iz ukupne konkurencije, a prati ga i ništa manje bitna nagrada publike. No tu nagradama nije kraj, a za sve ostale nagrade zadužen je žiri mladih filmaša iz cijeloga svijeta kojeg odmilja znamo kao “mali žiri”. Mali žiri dodjeljuje nagrade u sljedećim kategorijama: za najbolje glumca i glumicu, najboljeg redatelja, scenarista, snimatelja i montažera te nagradu Žute



zastave koja se dodjeljuje filmu koji najbolje promovira nenasilje i toleranciju na filmu. Dakle, iščekivanje ove svečane dodjele nagrada na žutom tepihu se doista isplati, a redakcija Dnevnika u boci želi svima puno sreće!

No prije cijele priče oko nagrada koja počinje u 21:30, čeka nas cijelo poslijepodne zabave i opuštanja uz Koranu, a organizatori su za sve zainteresirane pripremili edukativnu tribinu pod

nazivom “Kako od srednjoškolskog filmaša postati uspješan filmski profesionalac?”, iako dobro znamo da svi sudionici ovog festivala već koračaju tim putem. Ono što će zasigurno zanimati i sve naše sugrađane jest da će se uz samu dodjelu nagrada, održati i projekcija filma Woodyja Allena. Probajte pogoditi o kojem se filmu radi - naravno “Bananas”. Stoga pozivamo i sve naše sugrađane da nam se večeras u 22:00 pridruže u jedinstvenom kinu na



otvorenom, barem dok na dobijemo ono pravo.

S bananama smo počeli, vrijedna vojska volontera posijala ih je po cijelom gradu, pobananili smo mnoge Karlovčane, a cijelo osoblje festivala noćima sanja banane. No, sada je vrijeme da talentirani mladi filmaši uberu plodove ovog festivala i nadamo se svojim domovima ponesu mnoštvo ugodnih i lijepih uspomena, a možda i pokoju banan....ovaj nagradu. (KM)

Nekad laureati Revije i Festivala, a danas?

UVIJEK SAM BIO U SVOM ĆIRU



Dok se u Gimnaziji održava radionica Zvuka kao izražajnog sredstva, malo dalje u kafiću Shadow, odmah ispred Zorinog doma, veteran filmskog zvuka, a ujedno i Revije i Festivala Bojan Petković nadgleda žutu situaciju. Bojanov rad je osvojio mnoge nagrade, Između ostalog za filmove “Čemu žurba” i “Divlji zahod”, a za same nagrade kaže: „Nisam ih preuzimao osobno, u to vrijeme nisam bio u tom Ćiru i zanimale su me neke druge stvari. Uvijek sam se oslanjao na to da će netko drugi iz ekipe pristupiti i odraditi taj posao“. Što se tiče samih početaka, kaže da je sve počelo od crtića. Njegov put prema filmskoj glazbi potječe iz svijeta glazbe, a u sam film i značenje glazbe u njemu uveo ga je Dario Lonjak, danas diplomirani redatelj

i član benda. „Ja sam preslušavao, presviravao, svirao i onda me skupio Lonjak i predložio nekakve eksperimente s crtićima. Tako me uveo u cijelu priču filmske glazbe, a onda su i krenuli drugi projekti“. Za njegov osobni rad kaže da ne voli pretjerano „filmsku glazbu“ u filmovima. „Uvijek se treba prilagoditi samom filmu i onome što film traži od tebe. Nekad su to neki komadi nabijeni atmosferom ili emocijom, a ponekad i razrađenim ritmom, a nekad je najjednostavnija tup-tap hollywoodska glupost, koja, da se ne zavaravamo, ima svoje mjesto u svemu tome. Ipak, ako imam mjesta za gledanje izvan okvira napraviti ću to. Okvir svakako ima svoju funkciju, a tjeranje nečega izvan njega je uvijek riskantno – ili će biti grozno, ismijano, i zaboravljeno (ili u još gore slučaju, ne zaboravljeno) ili će to biti to, postati nešto i pričat će se o tome. U svakom slučaju, treba znati svoje mjesto“. Za svoj budući rad daje samo migove nekih mogućih dugometražnih filmova i serija. Smirenog pogleda, ostavlja nas u ambicioznom radnom naboju, u kojem se veselimo daljnjem razvoju događaja. (MČ)

Sexpress kolumna

#FRFFRECEPT

Karlovački žuti filmski festival već godinama uspješno regrutira mlade snage sedme svjetske umjetnosti. Nekada je bio samo prilika da se izbjegne prvi tjedan škole, jer se održavao u 9. mjesecu, ali je danas postao svjetski priznat i posjećen festival srednjoškolskog stvaralaštva. Da smo mi normalne i dalje bi pisale ovakve formalne gluposti i hvalospjeve, ali nismo... :)

Zato je vrijeme da stavimo sve karte na stol i otkrijemo recept festivalskog uspjeha, a tko vam bolje otkriva recepte od Sexprekuharica!? Uzmite tekicu u ruke, našiljite olovke i prepišite ovaj zlata vrijedan recept:

Potrebni sastojci:

Tijesto:

30 dg Marijinog (M.R.V) opsesivno kompulzivnog poremećaja
10 dg Ksenijinog smijeha i dobre volje
1 žličica Treznorovog egotripa
1/2 dl DuBove sveprisutnosti
3 žlice ironije dvojca Žibrat
2 šalice koketiranja Ane (A.B.) i Lee (L.Š.)
5 dg Miranove mirnoće
Prstohvat Svjetlaninih Fejs statusa
1 žličica Nikolinog srpskog humora
Glazura:
2 litre seksipila Sexpressača (Sexprekuharica)
Prstohvat Zvonetove slatkoće

Priprema: 30 dg Marijinog opsesivno kompulzivnog poremećaja prvo narežite na što sitnije komadiće, a potom dodajte 3 žlice ironije dvojca Žibrat. Navedena

dva sastojka miješajte pjenjačom dok ne dobijete glatku smjesu (ako je to uopće moguće). U smjesu obavezno i što prije dodajte Ksenijinog smijeha i nikako još ne ubacujte Treznera, jer bi moglo doći do eksplozije. Kada ste ubacili Ksenijin smijeh, ostavite smjesu da odstoji, a u drugoj zdjeli rukom pomiješajte suhe sastojke- 2 šalice koketiranja Ane i Lee te 5dg Miranove mirnoće. Kod miješanja rukom dobro pripazite da vas Miran ne ugrize za prste. Sveprisutnost ekipe Dnevnika u Boci ubacite u suhe sastojke te im nježno dodajte Svjetlanine statue, ali pazite da vas Svjetlana ne preduhitri i ne napiše status.

Prvoj smjesi koja je odležala sada možete dodati Treznorov egotrip i što prije ubacite Nikolin srpski humor. Sada prvu i drugu smjesu spojite u jednu zdjelu i miksajte mikserom na najjačoj brzini kako bi se svi sastojci dobro stopili. Izlijte u Zorin dom i sve zajedno stavite peći 5 dana (23.-27.06.). Žiri neka tu i tamo čačalicom provjeri je li tijesto pečeno, a Sanja Zanki i Marija Markezić neka svečano postave stol. Nakon 5 dana izvadite iz karlovačkog gradskog kazališta i prelijte glazurom (smiksajte Sexpress seksipil i Zvonetovu slatkoću) kako bi ovo tijesto dobilo savršeni okus. Interventni vod i tehničari zaduženi su za dekoriranje i serviranje jela, a Valentino kao predjelo može poslužiti hrenovke u tijestu. (Valentino, ne brini, hrenovke će dovest vozači) :)

U slast! Poslije ovog obroka preporučuje se odlazak na topli sendvič u Tiffany.



Intervju: Marina Orsag i Aleks Curać Šarić

VOLIMO SVE ŠTO VOLE MLADI

Treći je dan žutla iza nas, gosti su se udomačili u gradu Karlovcu, a konačno su vidjeli prvu rijeku u gradu. Sinoćnji program na Mrežnici svojom su prisutnošću upotpunili Marina Orsag i Aleks Curać Šarić, poznati stand up komičari iz zagrebačkog Studija smijeha. Iskoristili smo priliku te provjerili jesu li uživo smiješni kao i na sceni.

Predstavite se ukratko:

Aleks: 23 cm, skupljam markice, filantropist, volim duge šetnje po plaži... Ma, imam 30 godina, stand up komičar sam, a u slobodno vrijeme se bavim marketingom.

Marina: Imam 36 godina i vječni sam Petar Pan. Volim sve što vole mladi, a profesionalno se bavim stand upom već 10 godina.

Kako je krenuo Studio smijeha?

M: Naša ekipa je naokolo nastupala po Zagrebu, svaki tjedan na drugom mjestu. Ali, ljudi ti ne daju uvijek koji nam trebaju – jel vam stvarno treba mikrofon? i slična pitanja su postala svakodnevica, pa smo

shvatili da je vrijeme da otvorimo mjesto gdje će se ljudi moći kvalitetno nasmijati u Zagrebu. Taman su nam uletjele neke financije, orobili smo nekoliko mjenjačnica i 2011. je otvoren Studio smijeha.

Kako je došlo do suradnje s Kinoklubom Karlovac?

A: Ines Jokoš nas je nazvala, pitala želimo li podržati mlade filmaše, ponudila gram, na što sam rekao slušaj, ja se ne dižem iz kreveta bez minimalno 2 grama, ponudila nam par promo klipova. Reklo bi se uzajamno iskorištavanje.

M: Odlično je što nastupamo na engleskom, meni će to biti super praksa jer u srpnju idem u Englesku malo nastupati.

A: Ja sam 09.07. u Rijeci, čisto da ne ispadne da Marina jedina putuje oko.

Imate li kakav komentar na Reviju i Festival?

A: Dobar tek! (op.a. grah se počeo dijeliti)

M: Sad ozbiljno. Ljudi, sljedeće godine obavezno svi u Karlovac, ovdje svi plješću, ali nije zbog vas, to je zbog komaraca.

A: Osim komaraca, ovo je fantastično. Sve



slične projekte treba podržati. Film je, kao i stand up, premalo zastupljen u medijima, stoga svaku priliku da se promoviraju treba iskoristiti. (DS)

Klan koji zapravo vlada festivalom



Uz hospi, interventni, Zorin dom i press postoji sektor koji se krije od sunca – medija sektor. Koordinatorica Ksenija Sanković, uspješno je sa svojim timom završila i treću reportažu. Za razliku od prošle godine, Ksenijin tim čini čak 9 volontera. Već četvrti dan za redom obilaze cijeli grad i lokacije u okolici, kako bi prikupili dovoljno materijala za svoju novu sezonu Festivalskih kronika. U njima sve sudionike, ali i vanjske promatrače festivala obavještavaju o zbivanjima. Da nije njih, naši bi gosti sigurno bili pothranjeni informacijama. Tanja i Leon su većinom na terenu, zaduženi za prikupljanje izjava gostiju, dok Marko, Luka i Andrija vrijedno rade na montaži cijelu noć. Damjan je moralna potpora svima njima, dok zajedno noću čuvaju

parking. Medijaši su i više nego zadovoljni svojim obvezama, kažu kako ni jedne godine do sada nije bilo toliko zanimljivo i idealno. U dugim crnim noćima uživaju u međusobnoj interakciji, pogledima i razmjenjivanju anegdota iz života. “Drago nam je što napokon imamo priliku malo pobliže se upoznati. Razmišljamo o osnivanju medijskog klana koji će zavladatai festivalom.” U trenucima panike, tu je Aras

Damah La, koja situaciju uravnotežuje te ostatku izgubljene ekipe pokaže svijetlo na kraju tunela. Nema apsolutno ništa za što sektor medije ne zna, s nekoliko očiju i ušiju sve pomno prate, od radionica i večernjeg programa do tračeva na festivalu. Svako vam jutro sigurno Ksenija prva upada u oči, svojim osmijehom razvučenim od uha do uha, te po tome logički zaključujemo da joj u životu nikada nije bilo ljepše, da nikada nije bolje spavala te da posao ne može obavljati kvalitetnije. Definitivno, ako promatramo sektor medije kao individuu, može biti uzor svim wannabe novinarima, koji sudjeluju na ovom super filmskom festivalu. Sretni smo zbog Ksenije i njezinog tima, a naglašavamo kako smo i više nego ponosni. Bravo medija! (MP)

Osjećam se kao u Sims igrici



Domagoj Šavor ovogodišnji je koordinator volontera na filmskom festivalu u Karlovcu. Domagoj živi već zadnjih 7 godina u Karlovcu, završio je fakultet za zračni promet prije nekoliko godina, a već dugi niz godina radi u civilnom sektoru kao i u nekoliko udruga, a trenutno je zaposlen u udruzi Poluga kao voditelj centra za mlade u Grabriku sa udrugom Carpe diem. Uz sve to koordinator je i Mreže karlovačkih organizacija za nezavisnu kulturu koja se zovu Ka operativa. Domagoju je ovo prvi Four river film festival, ali ima iskustva na festivalima. Organizator je festivala elektroničke glazbe, LED fest-a što mu, kao što i sam kaže pomaže u razumijevanju festivalske logike, iako mora priznati da na ovako velikom i dobro uhodanom festivalu još nije radio. Iako je uz sam filmski festival imao jako puno privatnih obaveza za svoje udruge i bojao se da neće sve to stići obaviti, kaže da misli da je uspio bez prevelikih zapreka sve to izbalansirati! S obzirom na to da je i on godinama bio volonter i kako kaže ima jako puno volontera i sektora koji pomažu na svim razinama, nije znao što ga točno čeka u ulozi koordinatera, međutim iskustvo koordinacije mreže i udruge mu je jako olakšalo posao na festivalu. Kako se on naziva – “vanjski” suradnik, najteža stvar mu je bila upamtiti sve volontere i STAFF sektora, ali mi mislimo da se u toj ulozi jako dobro snašao. Jako je zadovoljan svim volonterima i organizacijom cijelog festivala, a dobra volja i pozitivna koju osjeća kod ovih mladih ljudi mu je jako pomogla da se udomači u cijelu stvar. Kada smo ga pitali koliko priča na mobitel rekao je da stalno nešto negdje zvoni, ali da se uspijeva ipak snaći u svemu tome zbog odlične organizacije svakog sektora, stoga stvari idu lakše i puno brže. Kada smo ga upitali za njegov osvrt na nulti dan dobili smo sljedeći komentar, koji nas je, moramo priznati doista nasmijao: „Kada je započeo nulti dan, imao sam osjećaj kao da smo u nekoj igrici poput Sims-a – daješ zadatke i odjednom svi nešto rade! U sve prostore u koje bih ušao, vidio bih da svi nešto rade po nekoj prirodnoj inerciji i to mi je bilo baš super. Mislim da to tako treba i izgledati!“ (AG)

PRIREĐIVAČI



POKROVITELJI



MEDIJSKI POKROVITELJI



SPONZORI



IMPRESSUM

Izdavač:
Kinoklub Karlovac, Hrvatski filmski savez

REDAKCIJA

Urednici: Karla Mirčevski, Dominik Strikić

Grafički urednik: Luka Živković

Novinari: Aleksandra Giljević, Karla Mirčevski, Matija Piralić, Dominik Strikić, Tara Lukičić, Tatjana Gržan, Matija Čutić

Fotografi: Demjan Rožman, Filip Trezner, Tin Vučković

Prevoditeljica za englesko izdanje:
Vedrana Mihalčić

Tisak: CB Print